



ח"כ בני שליטא:

..אני לא צריך להתנצל לפני איש!"

ח"כ בני שליטא עשה זאת שוב. הוא הגיע אל הכותרות בפעם השנייה בתוך פרק זמן קצרי-יחסית, ושוב בעיקבות שערורייה. הוא אמר מעל דוכן-הכנסת כי הוא משלם לעובדי המועצה המקומית מנחמיה "מתחת לשולחן".

● ח"כ שליטא, שוב מעדת בלשונך. אני איני מועד בלשוני, מדוע אני מועד בלשוני? לומר שנתת "מתחת לשולחן" אין זה נקרא למעוד בלשון?

● הביטי אני לא חייב להתנצל לפני איש. שהעיתונאים הנכבדים יבואו ללמוד אצלי מנחמיה איך מנהלים רשות מקומית. אמרתי מילת סלג, המקובלת מאוד ברשויות המוניציפאליות, וזה הכל.

● אתה מתכוון לומר שכך ראשיהעיריות וראשיהמועצות הבינו אותך, ורק יושבי-ראש הכנסת והעיתונאים לא?

● אני לא מכחיש שאמרתי מה שאמרתי. אני יודע שזה לא שיגרתי להגיד מילים כאלה, אבל אני ראש-מועצה בלתי-שיגרתי, ומנחמיה היא ישוב בלתי-שיגרתי. ואת כל זאת עשיתי בעשר אצבעותי ולא בעשר אצבעותי של העיתונאי מתי גולן. הוא לא תידרך אותי.

● אחרי מה שאמרתי, התקבלה בכנס של ראשי ערים ומועצות, שהתקיים בהרצליה, החלטה לדון בהעלאת שכרם של עובדי הרשויות המקומיות — או אני על שכרי כבר באתי.

● האם תושבי מנחמיה עומדים מאחוריך בעניין של "מתחת לשולחן"?

● לאורך כל הדרך. גם בעניין הזה, וגם בעניין הקודם, שאיני רוצה להעלותו כאן מחדש.

● מנחמיה היא המקום הטוב ביותר במיזרח התיכון, ואני הבאתי את המקום לכך. או את רוצה שהם לא יעמדו מאחורי?

● אתה חושב שהיה עליך להתבטא כמו שהתבטאת?

● בדיעבד, אני חושב שלא הייתי צריך להתבטא בסלג מעל דוכן-הכנסת. יכול להיות שזה לא המקום. ככל-הנראה, עשיתי שגיאה.



קחלין קווינלן:

..אני לומדת על מילחמת העצמאות!"

כוכבת-הקולנוע היפה, קתלין קווינלן באה לישראל כדי להשתתף בסרטם של ריקי שלח ויונה אליאן "החורף האחרון", העוסק בשתי נשים שבעליהן הוכרזו כנעדרים במלחמת יום-הכיפורים.

● גשתי בשחקנית היפהפיה, ששיחקה בתפקיד הראשי בסרט האמריקאי "לא הבטחתי לך גן של ורדים", בקבלת-פנים שערכו לה בתל-אביב עיתונאי-הקולנוע ושאלתי אותה:

● האם את מכירה את הבעיות הפוליטיות שעל רקען מתרחשת עקידת הפרט?

● איני יודעת יותר מאשר אמורה לדעת הגיבורה בסרט. היא צעירה אמריקאית. הנשואה לישראל. אין היא מבינה בפוליטיקה. בעלה סיפר לה קצת, אך הידע שלה שיטחי. היא רק יודעת מי מהצדדים הלוחמים צודק ומי טועה.

● ואת יודעת?

● לא, אין לי דיעה מגובשת. כרגע אני לומדת על מילחמת יום-הכיפורים, אך אני יודעת שאין בזה די כדי להבין את הסיטואציה. לכן אני הולכת אחורה, ולרדת גם על מילחמת ששת-הימים ועל מילחמת העצמאות.

● האם שמעת על יחסם של הישראלים לאלמנות מילחמה?

● כן. זה היה הדבר הראשון שלמדתי כשבאתי לעבוד על התסריט. הבנתי שבעיני החברה הישראלית הן גיבורות לא פחות מבעליהן שנפלו, שהחברה מעניקה להן יחס של כבוד, ושהמשלה דואגת לכל מחסורן הכספי.

● כיצד את בונה את דמותה של הגיבורה, שבעיה נעדר במלחמה?

● אני עומדת להיפגש עם צעירה ישראלית, שבעלה נעדר במשך תקופה ארוכה, ורק אחרי שהגיעה לסף הייאוש התברר שהוא נפל בשבי המצרי.

● לפני שבאת להשתתף בסרט, האם ידעת על ישראל יותר ממה שקראת בעיתונים וראית בטלוויזיה?

● כן, היה לי חבר שלמד פיסול באקדמיה בצלאל בירושלים, הייתה לי חברה ששהתה כאן בקיבוץ, וגם קראתי על ישראל. לא, מהטלוויזיה לא למדתי הרבה, כי איני צופה בה כמעט.



גיניפר ברילב:

..WOMAN IS THE NIGGER OF THE WORLD!"

מבקר התיאטרון מיכאל הנדלולץ, "רצה" — אם להשתמש בסיגנון שלו — את מתכונת התילבושות גיניפר ברילב, כאשר כל ביקורתה על התילבושות בהצגה "מטות משונות" הסתכמה במישפט הבא: "אני לא אגלה כאן מי רצה את מי, עם זאת ברור לי שמעצבת התלבושות, גיניפר ברילב, רצחה את הנשיות של תיקי דיין ואסתי קוסוביצקי".

● גיניפר, מעצבת-אופנה נודעת, שהיתה זו עבודתה הראשונה בתיאטרון, ביקשה להגיב על דבריו של המבקר. היא אמרה לי:

● אני קוראת דבר כזה וזה מחזיר אותי 50 שנה אחורה. זה מוכיר לי את שירה של יוקו אונו Woman is the Nigger of the World.

● למה הוא התכוון כשכתב שרצחתי את הנשיות? רק גבר יכול לרצוח נשיות! וזאת מכיוון שהוא רואה את הנשיות בדברים היצוניים כמו לבוש, התנהגות, צורת עמידה, סוג של גוף או לאק על הציפורניים. יכול להיות שלדעת מר הנדלולץ, מרילין מונרו היא שיא הנשיות. לדעתי, אשת-חיל, כפי שהיא מופיעה בתנ"ך, היא התי-גלמות הנשיות.

● מפריע לי שהוא לקח חפץ כמו בגד, וטען שהוא שימש בידי כמכשיר רצה. רצה! איזה ביטוי גברי, איזו דרך-מחשבה גברית, איזה מישפט שוביגניסטי! ומה שהכי מרגיזי זו הקלות, הנון-שלאנסיות, שבה הוא מפגין את האלימות שלו.

● כמבקר מיקצועי, שתפקידו למלא תפקיד תרבותי בחיינו הקהל, הוא לא עשה את מלאכתו נאמנה. הוא פשוט לקח מישפט והשתעשע בו. הוא גילגל את השורש, רצה והיטה אותו להנאתו. אני רואה בזה עצלנות ותו לא.

● כמבקר מיקצועי היה עליו להסביר מדוע רצחתי את הנשיות, מה לא היה בסדר בתילבושות, ומדוע הן לא התאימו לשחקניות או לדמויות. אך כשוביגניסט גברי מובהק הוא השתמש במילה כלי-כך חזקה וראה את עצמו פטור מלהסביר.

● דרך-אגב — אם לפי הנדלולץ הנשיות מסתכמת בשמלה, מה נוכל להגיד על הגבריות שלו?